

"Am voit să vindecăm Babilonul"

Miercuri, 10 mai 2006

Gili Cârstea

În ciuda nenumăratelor avertizări că poporul lui Dumnezeu din vremea sfârșitului nu-și va putea îndeplini misiunea decât prin evitarea oricăror legături cu lumea, tot mai mulți bărbați din conducerea bisericii se lasă atrași în proiecte comune alături de bisericile pe care Scriptura le identifică fără dubii ca fiind o parte a Babilonului cel mare.

Aceste componente ale Babilonului au ajuns în situația deplorabilă de a fi o locuință a "oricărei păsări necurate și urâte" prin refuzul de a înainta în lumină, atunci când cerul a trimis lumină, pe căile alese de Dumnezeu. Ele au refuzat lumina despre sanctuar și despre legea așezată acolo, îmbrățișând un întreg pachet de dogme ale evului întunecat, între care la loc de cinste se află o falsă zi de odihnă.

Acum, într-un spirit ecumenic de dragoste frățească, bisericile apostaziate invită biserica rămășiței să se alătore eforturilor comune de a converti lumea și de a aduce împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

Și ce observăm? Cei mai mulți responsabili ai bisericii se simt onorați de cinstea înaltă care li se face și promit o implicare entuziastă în proiectele noului val către unitatea trupului lui Hristos.

Este greu de crezut că pastorii adventiști nu cunosc profeția sau succesiunea evenimentelor finale din marea controversă. Au studiat și ei Tragedia Veacurilor, cărțile lui Ioan sau Daniel, și știu bine cine este fiara, proorocul mincinos, chipul fiarei sau semnul fiarei. Cum se face atunci că ei se lasă antrenați în asemenea colaborări dubioase, care vor duce sigur la persecutarea urmașilor lui Hristos?

Unii pot invoca dragostea după putere și recunoaștere internațională; alții cred că nu este vorba decât de politicianism de cartier; alții suspicionează un interes secret după glorie lumească; și unii chiar sunt convinși că avem de-a face cu marea și ultima trădare a adventismului.

Este posibil să fie câte puțin din toate, dar s-ar putea să mai fie ceva. Citind recente declarații ale unor înalți responsabili ai bisericii, generate de

aderarea bisericii din Franța la FPF, am remarcat o speranță secretă că avem de făcut o “lucrare” în Babilon, că am putea contribui cu distinctivile și “cultura” adventistă la însănătoșirea Babilonului. Dacă ei nu se mai tem de noi și ne invită să colaborăm la propovăduirea lui Isus, de ce n-am profita de ocazie să corectăm nebuniile lor despre nemurirea sufletului, despre ziua de închinare, purgatoriu, mariolatric și infinitele idolatrii moderne ce s-au cuibărit prin crengile marelui copac? Nu ne-am îndeplini mai bine misiunea dacă, odată ajunși în Babilon, am aduce aici alifia din Galaad despre sabat, legea lui Dumnezeu, reforma sanitară și toată lumina nouă pe care a încredințat-o Dumnezeu acestui popor?

Și n-ar fi minunat dacă am câștiga pe înalții demnitari ai lumii creștine de partea soliei advente? Nu s-ar duce evanghelia adventistă până la marginile pământului cu viteza luminii dacă am aduce alături de noi pe marii teologi ai lumii, pe cardinalii cu mare influență asupra populațiilor din jurisdicția lor, pe rabinii experți în tainele Scripturii? N-ar fi vindecarea Babilonului cea mai spectaculoasă realizare a tuturor secolelor, asemănătoare în măreție doar cu ceea ce profeția numește “marea strigare”?

Pare o soluție foarte ispititoare, nu? În plus, evităm suferințele și batjocura cauzate de sectarismul acesta păgubos care ne-a ținut departe de treburile lumii decenii întregi. Poporul nostru vrea “viață abundentă” aici, și nu este dispus să-și riște liniștea și pacea de dragul unui conflict teologic cu marile biserici ale lumii. Ca orice administrație motivată de interesul politic, guvernării noastre se adaptează cerințelor populare. Dorește poporul drepturi și libertăți religioase? Foarte bine, vom lupta pentru libertate religioasă. O luptă adaptată unei societăți democratice, desigur, dusă pe calea tratatelor, negocierilor, diplomației și compromisurilor. Și dacă pe acest drum facem o mișcare spectaculoasă și aplicăm tratamentul propus de Martorul Credincios direct mai marilor din Babilon, nu va fi lucrarea noastră încununată de succes?

Unii cred sincer că maladia Babilonului poate fi tratată, și astfel se lasă invitați acolo, deși mai marii din Babilon vorbesc despre noi cu un dispreț nedisimulat. Un înalt funcționar din Federația Protestantă din Franța, în care Uniunea de Conferințe din Franța a fost primită recent, spunea că adevăratul motiv pentru care Federația a acceptat adeziunea noastră a fost spre a ne ajuta să ieșim din getto-ul nostru.

Domnul a încercat cu toată delicatetea să ne ajute să înțelegem că rana Babilonului este netratabilă, și că leacul alinător din Galaad nu are niciun efect asupra profunde idolatrii practică în numele lui Hristos ce a cuprins lumea creștină. Într-un pasaj care face pereche potrivită cu Apocalips 18, Ieremia descrie punctual tragedia în care Laodicea pășește cu atâta seninătate. Ascultați:

“Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pieirea lui! Căci aceasta este o vreme de răzbunare pentru Domnul! El îi va răsplăti după faptele lui. Babilonul era în mâna Domnului un potir din aur, care îmbăta tot pământul; Neamurile au băut din vinul lui; de aceea au fost neamurile ca într-o nebunie.

Deodată cade Babilonul și este zdrobit! Văitați-l, aduceți leac alinător pentru rana lui; poate că se va vindeca!”

“Am voit să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat! Părăsiți-l, și haidem fiecare în țara noastră, căci pedeapsa lui a ajuns până la ceruri, și se înalță până la nori” (Ier 51:6-9).

Exact așa ceva se petrece sub ochii noștri. O ceată eclectică de practicieni din Laodicea împing biserica în Babilon, făcându-ne să credem că Babilonul se poate vindeca sub tratamentul viguros al întreprinderii solii îngeresti golite de sens. Dumnezeu însă ne-a spus lămurit ce vor face și cum vor acționa slujitorii Săi aleși în criza care se profilează la orizont:

“Așa va fi proclamată solia îngerului al treilea. Pe măsură ce se apropie timpul ca ea să fie prezentată cu mare putere, Domnul va lucra prin instrumente umile, conducând mințile celor care s-au consacrat slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai degrabă prin ungera Duhului decât prin educația instituțiilor de învățământ. Bărbați ai credinței și ai rugăciunii se vor simți chemați să meargă și să proclame cu zel sfânt cuvintele primite de la Dumnezeu. Păcatele Babilonului vor fi demascate. Rezultatele teribile ale impunerii datinilor bisericii de către autoritatea civilă, infiltrările spiritismului, progresul ascuns dar rapid al puterii papale – toate acestea vor fi dezvăluite. Prin aceste avertizări solemne, oameni vor fi treziți. Mii și mii de oameni vor asculta aceste cuvinte, pe care nu le-au auzit niciodată. Ei vor asculta cu uimire mărturia că Babilonul este biserica, decăzută din cauza rătăcirilor și păcatelor ei, din cauza lepădării adevărului trimis ei din ceruri. Când oamenii merg la predicatorii lor cu întrebarea tulburătoare: “Sunt aceste lucruri adevărate?” slujitorii bisericii prezintă fabule, proorocesc lucruri plăcute spre a le liniști temerile și a le adormi conștiința. Dar pentru că mulți refuză să fie mulțumiți cu autoritatea omenească și cer un “așa zice Domnul,” predicatorii populari, ca și fariseii din vechime, plini de mânie că autoritatea lor este pusă în discuție, vor denunța solia ca fiind de la Satana și vor stârni mulțimile iubitoare de păcat să batjocorească și să persecute pe cei care o proclamă” (GC 606).

Să sperăm că nu ne vom trezi prea târziu că Babilonul nu se poate vindeca, și vom observa la timp nebunia de a încerca să vindecăm Babilonul cu soluții omenești falimentare. Babilonul se prăbușește, iar singura acțiune înțeleaptă este evacuarea populației printr-o mărturie curajoasă, serioasă, responsabilă, urgentă.